

אמרי שפר אוסף 'תנ'

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד .

החיבור הראשון הופיע במסגרת

'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסייעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר ייחודי המאגד –סוף מעשה במחשבה תחילה את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות. דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן

- מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה • סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש –כרך ראשון על חומש בראשית

להזמנה:

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

אדם לא יכול להיות אחראי על אחר לפני שהוא אחראי על עצמו.

אושר לעולם אינו תלוי במשהו חיצוני, האושר בא מבפנים, מתוך האדם. כשאתה יודע להסתכל על החיים בצורה הנכונה, כשאתה מפסיק להיות תלוי בנסיבות חיצוניות, כשאתה לומד להעריך את המתנות הנפלאות שיש לך באמת, את החיים שיש לך, את מי שאתה, את העולם הנפלא שאתה חי בו אתה הופך לאדם מאושר באמת. וכמו שכבר אמרו חכמינו ז"ל: 'איזהו עשיר השמח בחלקו!' ומי לא רוצה להיות עשיר!?

אחרי שיצחק אבינו נתן את הברכות ליעקב, בא עשו וביקש" - ברכני גם אני". השיבו יצחק – אין לי יותר מה לתת לך. ואז "וישא עשו את קולו ויבך" – ופתאום יצחק נותן ברכה! רואים אנו שאפילו יצחק אבינו – מידת הדין, כביכול לא יכול נגד דמעות! ועשו עם דמעותיו השיג ברכה, "אויס געבעטן א ברכה". "ובזכות דמעות אלו קיבל עשו שליטה על ישראל אלפיים שנה. הרי לנו שאפילו עשו הרשע עם דמעות שבר את כל המחיצות. אם יש דמעות "בנאדך להיות" זה מבטל כל גזירות אכזריות! (שם עמ' ע"ה)

אם אין לאדם רעיון של שם עבור הרך הנולד, הסבים והסבתות ולמעלה בקודש 'נגמרו', אזי, אם מדובר בתקופת החגים, כדאי לתת שם הקשור לכך. לדוגמא, אם נולדה בת בסמיכות לחג השבועות, ראוי לקרא לה רות או נעמי.

אם אכל חצי כזית מפירות הארץ [תמרים] וחצי כזית תאנים מטורקיה יברך על הארץ ועל הפירות, ואם אכל כזית מפירות הארץ וכזית מפירות חוץ לארץ, מברך על הארץ ועל פירותיה.

אמנם בעל מלאכה נמדד רק בהתאם לתוצאה, ולא בהתאם לעבודה, למשל 'נגר' שיעבוד כל היום ולא יצליח לייצר רהיטים, לא יהיה ראוי להיקרא 'נגר'. אבל לא כן הוא בן תורה, אין הוא נמדד בעיקר בהתאם לתוצאות עד כמה הוא יודע ללמוד, אלא נמדד בעיקר ביחס להשקעה, אין הוא נקרא 'איש יודע ללמוד', אלא 'איש יושב אהלים'!

אמר הגאון רבי משה הלוי סולובייצ'יק זצ"ל, מכאן רואים שאדם יכול לרוץ ולפעול כל היום וכל הלילה, ובכל זאת, אם הוא אינו חי חיים של קיום רצון ה', ואינו ממלא את שליחות חייו בעולם הזה, הרי הוא אכן 'אדם בטל' בתכלית הביטול...

אמר פעם רבי יהודה אריה מודינה: לפי המסורה, מצויה המילה "בקחתו" רק שתי פעמים בכל המקרא כולו, בתחילת פרשת "תולדות" נאמר: "בקחתו..לו לאשה" ובספר ירמיה (מ א) נאמר "בקחתו אותו והוא אסור באזיקים" (בשלשלות, בכבלים), ואכן שני פסוקים אלה קשורים ואחוזים זה בזה: לאחר שאדם מקיים בחיים את "בקחתו" הראשון ונושא לו אישה מיד מתקיים בו ה"בקחתו" השני והוא משול למי שאסרוהו באזיקים....

"אמרו חכמינו": איזהו חכם הרואה את הנולד. "כשאתה עושה משהו, תבדוק תמיד את התוצא שלו. אל תהיה תמים, אל תתפתה להאמין שאפשר ליהנות כאן ועכשיו בלי לחשוב על המחר. לחיות את הרגע בלי לקחת בחשבון את הרגע שאחרי זה.

בגמ' בחולין דף צ"א, ב', אמרו חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת שישראל מזכירין את השם אחרי שתי תיבות "שמע ישראל ה'" ומלאכי השרת רק לאחר ג' תיבות כדכתיב "קדוש קדוש קדוש ה."

בספר "אור משה" הקשה, לאחר שרבקה אמרה "שמע בקולי", מדוע חזרה לומר: "לאשר אני מצוה אותך", לכאורה הדבר מיותר? ותירץ שרבקה רמזה ליעקב בזה שהוא חייב לשמוע בקולה כי אני אמך ואתה חייב בכבודי. רבקה אף רמזה לו זאת בראשי במילים: "אני מצוה אותך", שהם ראשי תיבות אמא. (שולחן ערוך)

בספר 'כסא רחמים' (על תהלים, בסופו) כותב הגה"ק רבי רחמים מאזוז זי"ע, רמז יקר ונפלא. **וַיְבָרֶךְ הַגְּמָלִים** – רמז לברכת 'הגומל', ומי הם הארבעה החייבים להודות ולברך הגומל? – א. **מְחוּץ לְעִיר** – רומז להולכי מדבריות. ב. **אֶל בְּאֵר הַמַּיִם** – רומז לעוברי הים. ג. **לְעֵת עָרֵב** – רומז לחולה שהיה על סף מיתה טרם החשיך אור חייו. ד. **לְעֵת צָאֵת** – רומז ליוצא מבית האסורים. **הַשְּׂאֵבֶת** – ראשי תיבות: ה'טוב ש'יברך א'חר ב'רכת ת'ורה. והפסוק הבא מתחיל במילים **וַיֹּאמֶר ה'** – רמז שיברך 'הגומל' בשם ומלכות.

בפרשת חיי שרה, אליעזר בוחן את רבקה דווקא בעין טובה. חסד הוא מילוי מחסורו של השני. עין טובה היא עמוקה יותר – לפרגן, להנות ממה שיש לשני, לראות בו את הטוב. רבקה עמלה להשקות את אליעזר ואת עשרת גמליו - כמות עצומה – ולא חיפשה תמורה. כל אישה

אחרת הייתה אומרת: "יש לך עבדים, למה לנצל ילדה?" אבל רבקה עשתה זאת מעוצמה פנימית, מכוח הנשמה. זו עין טובה אמיתית.

דייסה העשויה מסולת ומים או חלב, אם היא סמיכה שצריך למעכה בפיו לפני הבליעה, מברכים בורא מיני מזונות, ואם היא דלילה שראויה לשתיה – שהכל.

האישיות שלנו מתעצבת בבית שבו גדלנו, והעתיד של עם ישראל תלוי בחוויות שהדור הבא צובר.

הבעש"ט אמר שאהבת ישראל היא השער הראשון המוליך לחצרות ה'. אדמו"ר הזקן אמר ל נכדו ה'צמח צדק' כי העושה טובה ליהודי, כציווי התורה "ואהבת לרעך כמוך" – שערי היכלי מ עלה פתוחים לפניו. (לקוטי דיבור)

הבעל שם טוב היה אומר, כל מצוה שאדם עושה יעשה כאילו היא המצווה האחרונה שזוכה לעשות בחייו וזהו הסימן של העקב שהוא סוף הגוף ואז יעשנה בדחילו ורחימו כולה לשם שמי מ. (חיים שאל)

הבעל-שם-טוב היה מקרב מאוד את האנשים הפשוטים. הוא היה אומר: "כל עמלי ויגיעתי להגיע לעבודת ה' בפשטות ובתמימות, והם כבר השיגו זאת"

האדם מסוגל לשבת שעות בלי מחשבות זרות, והכל ברור ומיושב אצלו, וכשמגיעים להתפלל פתאום מגיעות כל מיני מחשבות זרות, ערבוביא ועיכובים, והאדם נהיה לפילוסוף ... כל כך למה? כיון שעל ידי תפילה אדם יכול להפוך את העולם! ולא לחינם הצד שכנגד לא נותן, לכן צריך גבורה לעמוד בתפילה.

האוכל לבן אם דילל אותו, שעור ברכה אחרונה בכדי שתית רביעית, ואם לא דילל, לכאורה נראה יותר שזה אכילה ושיעורה בכזית, כי האוכל מתעכב בפה מעט לפני הבליעה.